

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.560/1
van 11 juli 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “Golfterrein Sint-Gillis-Waas”’

Op 14 juni 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Golfterrein Sint-Gillis-Waas”’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 3 juli 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 juli 2013.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Golfterrein Sint-Gillis-Waas” definitief vast te stellen.

Het plan is hoofdzakelijk gericht op de aanleg in twee fasen van een nieuw golfterrein van achttien holes. Een deel van het plangebied, dat horizontaal doorkruist wordt door een straat die wordt bestemd tot gebied voor weginfrastructuur (artikel 3 van de stedenbouwkundige voorschriften), wordt in een eerste fase bestemd tot gebied voor een golfterrein van negen holes (artikelen 1.1 tot 1.3). Tot aan de realisatie van die bestemming geldt een overgangsbepaling waardoor landbouwbedrijfsvoering zonder bebouwing en de uitbating van het gemeentelijke containerpark, alsook rioolkolkenreiniging mogelijk worden gemaakt (artikel 1.8). Met aanduidingen in overdruk worden enerzijds bebouwing en infrastructuur in relatie tot het golfterrein en anderzijds bestaande woningen toegelaten (artikel 1.5). Met een symbolische aanduiding in overdruk wordt voorzien in een visuele buffer ten opzichte van naastgelegen woningen (artikel 1.7). Een ander deel van het plangebied wordt initieel bestemd tot gebied voor de winning van klei (artikel 2.1) en pas bij wijze van nabestemming tot gebied voor de overige negen holes van het golfterrein (artikel 2.2.1). Het geheel van het golfterrein wordt met een aanduiding in overdruk tevens tot natuurverwevingsgebied gemaakt (artikelen 1.4 en 2.2.2) en verticaal doorkruist door een symbolisch in overdruk aangeduide verbinding voor langzaam verkeer (artikel 1.6).

2.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt.

2.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in:

- artikel 13, §§ 1 en 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu;¹
- artikel 27, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997, voor zover in het plan in overdruk natuurverwevingsgebied wordt aangeduid;²
- artikel 28 van het decreet van 21 oktober 1997, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften in natuurverwevingsgebied wordt voorzien in maatregelen om de bestaande natuur te beschermen en te ontwikkelen;³

¹ Zie artikel 1.1, zesde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontworpen besluit).

² Zie de artikelen 1.4, eerste lid, *juncto* 2.2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook de bijbehorende aanduidingen op het grafisch plan (bijlage I bij het ontworpen besluit).

³ Zie de artikelen 1.4, tweede lid, *juncto* 2.2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften.

- artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’, voor zover de stedenbouwkundige voorschriften tevens maatregelen bevatten in het kader van de watertoets.⁴

VORMVEREISTEN

3. Uit de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontworpen besluit) blijkt dat het aan te leggen golfterrein zich bevindt op ongeveer vijfhonderd meter van een speciale beschermingszone (een habitatrichtlijngebied), maar dat wegens de barrièrewerking van de infrastructuur van de E34 “een passende beoordeling niet noodzakelijk” wordt geacht.⁵

4.1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁶

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁷ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁸

⁴ Zie de artikelen 1.2 en 1.5.1, tweede lid, van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁵ Bedoeld wordt een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997.

⁶ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

⁷ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

⁸ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoonst dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoonst dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht verwezen naar het plan-MER dat op 29 september 2011 is goedgekeurd door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Dat plan-MER is bij het besluit gevoegd als bijlage V.

Tevens bevat de toelichtingsnota⁹ de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex.¹⁰

⁹ Zie de tekst ervan, p. 26-28, nr. 8.1.2.

¹⁰ Artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex luidt:

“In voorkomend geval wordt de verklaring, vermeld in artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid opgenomen in een toelichtingsnota bij het ruimtelijk uitvoeringsplan.”.

Artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995, waarnaar in de voormelde bepaling wordt verwezen, luidt:

“Wanneer een plan of programma wordt vastgesteld, moet de initiatiefnemer de instanties, vermeld in artikel 4.2.11, § 2, het publiek en elke uit hoofde van artikel 4.2.11, § 2, tweede lid, geraadpleegde instantie, gewest of Lid-Staat van de Europese Unie in kennis stellen van de volgende documenten:

4.2. Inzake de opmaak van het plan-MER valt er nog op te wijzen dat het verloop daarvan onder het toepassingsgebied valt van artikel 7.4.1/2, § 1, van de Codex.¹¹

Die bepaling voorziet in de geldigverklaring van onder meer gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met ingang van de datum van inwerkingtreding ervan, die mogelijk aangetast zijn door een “schending van het gelijkheidsbeginsel, doordat het definitief vastgestelde plan tot stand gekomen is met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan”, omdat “[d]at besluit een onverantwoorde ongelijke behandeling [zou] inhouden van personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling” (eerste lid). Die geldigverklaring is van toepassing op de bedoelde plannen “waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd vóór de inwerkingtreding van dit artikel” (tweede lid) en “tot het tijdstip van de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat, voor het gebied waarop het betrekking heeft, het geldig verklaarde ruimtelijke uitvoeringsplan vervangt” (derde lid).¹²

De in de voornoemde bepaling opgenomen regeling is relevant voor de vervulling van de plan-MER-plicht als vormvereiste voor de vaststelling van het voorliggende plan.¹³

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft niet de mogelijkheid gehad om advies te verlenen over de tekst van die bepaling. In het verleden zijn wel reeds vergelijkbare bepalingen voor advies voorgelegd. Bij die gelegenheid heeft de Raad van State gewezen op het delicate karakter van zulke bepalingen, waarbij toepassing wordt gemaakt van het procedé van de

[...]

2° een verklaring die samenvat:

a) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

b) hoe rekening werd gehouden met het overeenkomstig artikel 4.2.10 goedgekeurde plan-MER en de overeenkomstig artikel 4.2.11, § 1 en § 2, gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

c) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

[...]”.

¹¹ Die bepaling is ingevoegd bij artikel 35 van het decreet van 11 mei 2012 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft’ en is in werking getreden op 16 juni 2012.

¹² De geldigverklaring geldt “bijgevolg voor alle ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd voor de inwerkingtreding van deze validatieregeling, ongeacht of het gaat om plannen die al definitief zijn vastgesteld dan wel om plannen waarvoor het planningsproces nog loopt” (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1494/1, 22).

¹³ Zie de beslissing van 29 september 2011 tot goedkeuring van het plan-MER, p. 2, nr. 1, waar wordt vermeld dat het plan-MER is “opgemaakt volgens de procedure van het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan” en dat “[h]et voorstel van Nota voor Publieke Consultatie (...) door de dienst Mer van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid volledig [is] verklaard op 15 juli 2010”.

legislatieve validatie, uit het oogpunt van de eerbiediging van verschillende hiërarchisch hogere rechtsnormen.¹⁴

De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, heeft bij arrest nr. 220.536 van 10 september 2012 aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag gesteld over de verenigbaarheid van de voornoemde bepaling met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet gelezen in samenhang met het rechtszekerheidsbeginsel.

5. Artikel 2.2.6, § 1, vijfde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van dat besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 12 maart 2012 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.

6. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd.

7. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) heeft op 23 mei 2012 op grond van artikel 2.2.6, § 1, tweede lid, van de Codex advies uitgebracht over het voorontwerp van het plan. Daarvan dient nog melding te worden gemaakt in de aanhef van het ontworpen besluit, aangezien het gaat om de vervulling van een verplicht vormvereiste.

8. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2012 en het openbaar onderzoek liep van 15 januari 2013 tot 15 maart 2013.

¹⁴ Zie adv.RvS 46.674/1 van 4 juni 2009 over een (inmiddels vervallen) voorstel van decreet ‘betreffende de validatie van sommige gewestplanwijzigingen’, *Parl. St.* Vl. Parl. 2008-09, nr. 2145/5, en adv.RvS 48.007/1 van 21 april 2010 over een voorstel dat heeft geleid tot het decreet van 16 juli 2010 ‘houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid’, *Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 349/2, p. 13-29, nrs. 1-4, die essentieel betrekking hebben op wat de artikelen 7.4.1/1 en 7.4.2/1 van de Codex zijn geworden. Zie in dat verband ook: GwH 25 januari 2012, nr. 9/2012.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

9 De verwijzing naar het advies van de Raad van State dient te worden gesteld als volgt:

“Gelet op advies 53.560/1 van de Raad van State, gegeven op 11 juli 2013, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

DISPOSITIEF

10. In artikel 1, derde lid, van het ontwerp schrijve men in de inleidende zin “als onderdeel van de bijlagen III, IV en V”, en aan het einde van 1° “een overzicht van de conclusies van het plan-MER en de watertoets”.

BIJLAGE II – STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN

Algemene opmerkingen

11.1. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat bij de definitieve vaststelling van het plan in de stedenbouwkundige voorschriften, die overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Vastgesteld dient te worden dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

11.2. Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan is de vermelding, aan het einde van de toelichting bij artikel 1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften, dat het “wenselijk” is om in geval van ontbossing voor de realisatie van het golfterrein “zoveel mogelijk boscompensatie elders binnen het plangebied te realiseren”.

Een ander voorbeeld is de omschrijving van artikel 1.8, eerste lid, van de stedenbouwkundige voorschriften in de toelichting bij die bepaling, als een overgangsmaatregel die mede inhoudt dat “bestaande bedrijven kunnen overgenomen worden door een andere rechtspersoon zonder het statuut ‘bestaand’ te verliezen op voorwaarde dat de activiteit dezelfde of gelijkaardig blijft”, terwijl uit de inhoud van die bepaling op zich niet blijkt dat de toepassing ervan afhankelijk is van het statuut “bestaand” en de ermee verbonden voorwaarde.

12. De stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota zijn dikwijls ook een al te letterlijke en onoordeelkundige overname van de typevoorschriften en de toelichting erbij, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’. Die typevoorschriften dienen integendeel aangepast te worden aan de eigenheid van elk plan, terwijl de toelichting specifiek dient te kunnen worden betrokken op de in dat plan opgenomen voorschriften. Het verdient aanbeveling de in het voorliggende plan opgenomen stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota vanuit dat oogpunt nog aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.¹⁵

Bijzondere opmerkingen

Artikel 1

13. In artikel 1.5.2 van de stedenbouwkundige voorschriften kunnen in de bepalingen over “[h]erbouwen op een gewijzigde plaats” het eerste lid en het tweede lid worden samengevoegd tot één lid, waarvan de inleidende zin luidt als volgt:

“Het herbouwen van een bestaande hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte woning op een gewijzigde plaats is toegelaten op voorwaarde dat voldaan is aan alle hiernavolgende voorwaarden:”.

¹⁵ Zie in dat verband immers artikel 2.1, vijfde lid, *in fine*, van de verordenende stedenbouwkundige voorschriften, evenals het eerste lid en de twee laatste leden van de daarbij horende toelichting.

14. Met betrekking tot datzelfde artikel 1.5.2 heeft de gemachtigde bevestigd dat in het lid over “uitbreiden” specifiek gewag dient te worden gemaakt van “een bestaande hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte woning” (in plaats van: “een bestaande woning”) en in het lid over “functiewijziging”, in punt 1°, c), eveneens moet worden gespecificeerd dat de woning (minstens) “hoofdzakelijk” is vergund.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME